

SIMONYI IMRE

Út, cél

*az építkező kedvű ifjúkor
kitalál magának egy utat
az út végére kitűzi a célt
amelyért (kerül amibe kerül)
érdemes az úton végigmenni*

*(hogy aztán az a cél
egy zsák arany
vagy Lollobrigida
egy jó szó
vagy a megváltatlan emberiség?
az mindegy
vagy majdnem mindegy)*

*ám az útéptető vállalat
olyannak találta ki az utat
hogy az út végén
ne a cél legyen
ellenben
az út végén
az út vége legyen*

– ahol az ifjúkor azután véget is ér

Leköpött király

*Az útszéli feszületen
ott függ a fiatal férfi.
Minden útszéli feszületen
ott függ az a fiatal férfi.
Mindig kalapot emelek előtte,
amikor éppen arra járok.
Úgy mondják hogy leköpött király
zsidókirály ácslegényből lett töviskoronás.*

*Ruháját többen megszagatták.
Köntösére számosan sorsot vetettek.
S hogy oldalába lándzsát döfött
volna valaki – így beszélnek.
S még arról is beszélnek a népek
hogy harmadnapon feltámadott volna.*

De hát annyifélet beszélnek a népek.

*Miként például azt is hogy valaki
korábban beárulta volna.
S hogy valamivel azt követően
– úgy harmadkakasszóra! –
megtagadta volna valaki.*

*Nos ez utóbbi változat
– mondák ide! népek oda! –
ma is korhűnek tetszik nékem.*

